

DE CONSEQUENTIES VAN DE HUIDIGE TOESTAND

9 februari 1962

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, onderwerp voor heden is:

DE CONSEQUENTIES VAN DE HUIDIGE TOESTAND

Indien wij nagaan, wat er in de laatste 5-6 dagen aan werkingen optrad, ontdekken wij, dat niet alleen haast ontstellend grote geestelijke krachten zich ontladen hebben - dit gaat nog verder - maar tevens, dat er een aantal veranderingen opgetreden zijn.

Ik neem aan, dat deze voor u niet direct merkbaar zullen zijn, maar toch zult u in de komende dagen hierover reeds het een en ander in de kranten kunnen vernemen, tenzij ik mij zeer vergis. De geestelijke invloed betekent natuurlijk in de allereerste plaats een grote stimulans voor alle reeds gevormde geestelijke centra. Daarnaast zien wij een steeds actiever worden van andere geestelijke groepen, al dan niet in samenwerking met reeds bestaande geestelijke centra uit deze inwerking voortkomen. Krachten van hoger - of hoogste trilling - komen op het ogenblik ongericht over geheel de aarde tot uiting. Het gevolg is een verwarring, die vele gebieden omvat.

De doorsnee mens is nu eenmaal niet gewend dergelijke krachten te verwerken of te ondergaan. Wanneer deze opeens binnen zijn leven en werken tot uiting komen, zo betekent dit voor hem dan ook een ontstellende verandering, die niet onmiddellijk stoffelijk kenbaar is. De doorsnee mens zal zich niet voor kunnen stellen, dat dit alles geestelijk is en geestelijk uitgewerkt moet worden. De mens zal ertoe overgaan de onbegrepen invloed hoofdzakelijk stoffelijk te interpreteren. De resultaten van enkele dagen, dat de wereld deze invloeden onderging, zijn wel zeer eigenaardig. Onder invloed hiervan en mede als gevolg hiervan vond een vergadering plaats in het gebied van Yemen, waarbij kleinere en grotere staten, als Saoedi-Arabië en dergelijke landen, door afgevaardigden vertegenwoordigd waren, ofschoon zeker niet alle staten wisten, dat zij vertegenwoordigd werden.

Vreemd is in de eerste plaats, dat de impuls tot deze vergadering op betrekkelijk korte termijn, uitging van de Yemenieten, die zeer orthodoxe moslims zijn en niet behoren tot de meest vooruitstrevenden. De voorlopige overeenkomsten en besprekingen - dáár gevoerd - zijn aan vele leiders van de betrokken staten geheel niet bekend. Het plan is toch de moeite waard er enige aandacht aan te besteden. Men heeft een systeem besproken - het wordt nog nader uitgewerkt - waardoor men meent binnen 4 jaar de middelen en bronnen van de vele verschillende Arabische staten samen te kunnen voegen. Ná deze tijd zou men dus de beschikking hebben over de Arabische olierijkdommen, de handelstalenten en de militaire vermogens van de Arabieren.

Op de bijeenkomst aanwezig en bij het plan betrokken, waren verder vertegenwoordigers van de Koerden. Dit is opvallend, omdat 'n deel van dit volk onder Russische invloed staat, als z.g. "vrije" Sovjetrepubliek, terwijl een ander deel vaak zeer links georiënteerd is. Zoveel te meer valt het op, dat vertegenwoordigers van deze stammen deel nemen aan een vergadering, die ten doel heeft 't grote Arabische rijk tot werkelijkheid te maken, waarvan ook in de Koran en de commentaren daarop sprake is. U zult begrijpen, dat alleen reeds een eensgezind streven binnen alle Arabische staten naar dit doel, een grote verandering van politieke belangen tot stand zal brengen. Een groot deel van de weelde van het nabije oosten als geheel wordt

immers bepaald door de oliewinsten van de Arabische staten. Zouden deze lieden, alle religieus en politiek fanatiek en reeds heden zeer invloedrijk, tijdig hun maatregelen gaan nemen, dan kan voor Rusland, zowel als 't westelijk blok, een zeer moeilijke situatie worden voorspeld. Overigens hoop ik, dat deze plannen verwerkelijkt zullen kunnen worden, zonder een reeks van moorden, o.m. op Koning Hoessein, zoals door sommige deelnemers werd voorgesteld.

Een ander even opvallend verschijnsel is wel, dat juist in deze kritieke periode van 3-7 februari aanmerkelijke politieke veranderingen in vele staten van het Sovjetblok plaats hebben gevonden. In Rusland is er nu duidelijk kenbaar een verschuiving van machtsevenwichten gaande. Verschillende hoofden zullen dan ook wel gaan rollen. Het gevolg van dit alles zal wel zijn, dat in feite een nieuwe groep aan het bewind komt. Dit is een uitermate belangrijke ontwikkeling, waar, aan de hand van hetgeen als gevolg van deze niet geheel geruisloze wisseling van invloed voor de komende jaren, beslist zal worden, of er nog sprake zal zijn van een feitelijke samenwerking tussen de Aziatische en Europese communisten. Gezien de structuur van de Sovjetstaten zullen de werkelijke ontwikkelingen wel onopvallend voorbij gaan.

Toch zullen de resultaten kenbaar worden door reeksen van benoemingen, ziekten, veranderingen van positie van bekende figuren, het vervangen van gezanten enz. Ik acht het waarschijnlijk, dat u - juist door deze wisselingen - er toch in de komende maanden wel wat meer over zult horen. In de USA zijn in dezelfde periode enkele belangrijke besluiten genomen, terwijl gelijktijdig een overleg is begonnen onder leiding van een topteam uit het Pentagon, hetwelk verschillende maatregelen overweegt. Het doel: het scheppen van een politieke pressie enerzijds, anderzijds een zoeken naar een methode om tot voorlopige overeenkomst te geraken met de USSR. Het eerst kenbaar zal wel een pressie worden op West-Duitsland, dat als gevolg hiervan zich steeds meer gedrongen zal zien tot overleg met Moskou. Waar een dergelijke pressie in Duitsland niet zo gemakkelijk zal worden aanvaard, zelfs niet indien men als pleister op de wond nieuwe en sterkere wapens ter beschikking van het Duitse leger wil stellen, zal de eerste reactie op en het eerste verzet tegen een dergelijke pressie reeds binnen enkele weken in publicaties en redevoeringen kenbaar worden.

Met deze enkele punten stelde ik mij niet ten doel alle meer stoffelijke veranderingen en verschijnselen, binnen de bekende periode ontstaan, te noemen. Dit is mij niet mogelijk, terwijl het mij evenzeer onmogelijk zal zijn u een overzicht te geven van alle werkingen van de geestelijke kracht. Ik geef u deze punten, die binnen niet te lange tijd kenbaar zullen zijn en mijn woorden zullen bevestigen, als voorbeeld van de buitengewoon belangrijke ontwikkelingen, die zich in deze dagen vaak vrij plotseling openbaren. In Nederland is op het ogenblik een klein scheurtje in het kabinet ontstaan, maar men hoopt dit voorlopig bij te kunnen pleisteren, zeker tot na de verkiezingen. Ik leg de nadruk op de stoffelijke werkingen, omdat hiervan binnen een jaar reeds een ver reikende invloed mag worden verwacht op de wereldmarkt, terwijl daarnaast juist hierdoor eveneens veranderingen in productiemethoden en productie op menig terrein zullen plaats vinden. Bepalend voor dergelijke veranderingen zullen steeds weer wijzigingen van het politieke evenwicht op de wereld zijn.

Een van de meest spectaculaire gevolgen van deze veranderingen zou kunnen zijn, dat aan het einde van dit jaar de Berlijnse muur wel eens zou kunnen gaan verdwijnen, ofschoon de geschillen tussen oost en west juist hier nog wel eens met geweld onderlijnd zullen worden. Ofschoon sommige werkingen reeds enige tijd aan de gang zijn, mag toch worden gesteld, dat de grootste en meest belangrijke wijzigingen tamelijk onverwacht optreden, mede als gevolg van de nieuwe geestelijke invloed, die de wereld doortrekt. In de mensen wordt op het ogenblik veel gestimuleerd. Het is onmogelijk te stellen, dat dit alleen het goede of alleen het kwade betreft, want alle dingen gelijkelijk ondergaan een stimulans. Toch meen ik, dat het kwade zichzelf zal verslaan, doordat het te extreem wil zijn, terwijl het goede - dankzij zijn onzelfzuchtigheid en steeds toenemende energie - een blijvende waarde inhoudt.

Ook op ander terrein zullen wij de invloed zien werken: Wanneer wij ons de moeite eens geven om na te gaan, hoeveel stakingen zijn uitgeroepen, stakingsbesluiten genomen, stakingsdreigingen naar voren gebracht werden - ook in de laatste 14 dagen, al dan niet met verder reikende gevolgen - terwijl u verder even nagaat, hoeveel regeringen juist in dezelfde periode besloten hebben met kracht te reageren op voor hen niet aanvaardbaar verzet, demonstraties, stakingen e.d. - wat voor u uit de dagbladen op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden - zult u mij geloven, indien ik verklaar, dat ook onder het z.g. gewone volk overal een steeds toenemende rusteloosheid heerst, die onder de heersende invloed tot steeds meer onbeheerste maatregelen en spontane reacties voert.

Niemand weet in deze dagen eigenlijk precies, wat hij wil, of wat hij moet doen. Dit alles is natuurlijk slechts een begin. Wat als gevolg van de omschreven invloeden voor de toekomst precies verwacht kan worden, zal niemand u kunnen zeggen. Ook wij niet. Dat stel ik voorop. Wel hebben wij bepaalde gedachten, zekere verwachtingen, maar niemand is op het ogenblik in staat een prognose te geven, die alle belangrijke ontwikkelingen omvat. De grote vraag is en blijft: Hoe zal de mensheid als geheel op de stimulerende nieuwe krachten reageren? Positief of negatief? Wanneer een mens werkelijk positief reageert, zal hij zijn aandacht vooral vestigen op het goede, op de positieve mogelijkheden, terwijl hij aan de verdere gebeurtenissen voorlopig wel even voorbij wil gaan.

Komen er veel mensen tot een dergelijke houding, dan houdt dit tevens in, dat overal - waar deze houding overheerst - een grote en snelle groei op geestelijk zowel als stoffelijk terrein mogelijk is. Besluiten de mensen voorlopig de aandacht in de eerste plaats te wijden aan tegenstellingen, conflicten en de nadruk te leggen op hetgeen zij van de wereld verlangen, of zelfs menen te mogen eisen, dan loopt alles verkeerd. Door een extreem optreden zullen degenen, die zo blijven denken, gewelddadigheden ontketenen, die op den duur ook henzelf zullen vernietigen. Een positieve instelling biedt in deze dagen - ook al vanuit geestelijk standpunt - een reeks goede mogelijkheden. Om dit duidelijk te maken, wil ik eerst even ingaan op de feitelijke toestand, zoals deze zich vanuit een geestelijk standpunt aan ons toont.

Er is sprake van een kracht of trilling van zeer hoge waarde, die sommigen menen met het oerlicht te mogen vergelijken. Persoonlijk ben ik van mening, dat wij in deze invloed weliswaar met de primaire levenskracht geconfronteerd worden, maar dat de uitwerkingen daarvan toch wel in belangrijke mate getint zullen worden door de heerser van de komende tijden. Deze kracht kunnen wij ons voorstellen - zo wij een meer materieel beeld willen geven - als partikels met grote versnelling. Een soort straling dus. Op het ogenblik, dat deze kleine deeltjes, die in geaardheid dus niet gelijk zijn aan de hier bekende materie, een vorm, of sfeer van de u bekende materie beroeren, ontstaat als gevolg hiervan in de u bekende materie een trilling, die u levenskracht zou kunnen noemen. Dit geldt ook voor de gebieden, waarin alleen de fijnste materie bestaat, als b.v. het astrale gebied. Het directe gevolg van de hoge trilling is een vergroting van levenskracht, gepaard gaande met een versnelling van reactie, een uitbreiding van de tijd a.h.w. Dit geldt voor de dode zowel als de levende materie en uit zich vooral dáár, waar geen regelmatige processen optreden. Men kan dus aannemen, dat als gevolg van deze hoogste trilling vele werkingen, zowel in de mens als in de dode stof, onmerkbaar, maar bij voortdurend toenemende versnellingen zullen ontstaan.

Het is niet mogelijk dit geheel uit te drukken. Stel als voorbeeld, dat een stuk materie een trein is. De mens zal dan ontdekken, dat bij een schijnbaar gelijk blijven van de snelheid tussen twee stations, de treinen toch elke dag 15 seconden eerder aan gaan komen. Dit klinkt dwaas, maar illustreert toch wel, hoe door dit versnellingsproces een tijdwinst kan ontstaan. Het verschijnsel berust op het feit, dat genoemde kracht niet in materie en fijnere processen 'n gelijke inwerking heeft. De fijnere materie en geestelijke waarden ondergaan wel de energie, die in de trilling gelegen is, maar worden hierdoor zelf niet beïnvloed. Het resultaat is, dat men volgens eigen bewustzijn steeds meer tijd krijgt. Wanneer de kracht en trilling enige tijd werkzaam zal zijn, zal dit dus inhouden, dat het menselijke bewustzijn meer tijd heeft tot overdenken, overleg, terwijl het ook geestelijk mogelijk zal worden, in gelijke stoffelijke

perioden een grotere activiteit en een snellere reactie te vertonen. Wanneer een mens zich door zenuwspanningen laat beheersen en zich steeds met de duistere aspecten van het leven bezig blijft houden, zal het gevolg van deze inwerking niet aangenaam zijn: men verteert alle extra levenskracht en energie in verkeerd gerichte gedachten en reageert in toenemende mate onjuist. Een mens, die verkeerd denkt, wordt verder ontevreden. Hij heeft door de inwerkingen van de trilling op de z.g. dode materie meer tijd om ontevreden te worden tijdens dezelfde ontwikkeling en zal ongeduldiger worden, een abrupter handelen is het onvermijdelijk resultaat hiervan. Door het toenemende verschil in tijdsratio neemt gelijktijdig de beheersing in dit geval af, zodat er toenemende vergissingen en cumulatieve spanningen voortkomen uit deze verkeerde instelling.

Daarnaast dienen wij ons te realiseren, dat deze levenskracht ook andere waarden dan de aarde beroeren zal. Het is dus mogelijk, dat deze zelfde kracht optreedt in het wezen van grote entiteiten, een kosmische heerser of leider. Een kosmisch wezen heeft een totaal andere levenstrilling dan de mens. Het gevolg is, dat een dergelijk wezen, bv. de heerser, die men op aarde wel Aquarius noemt, op de levenstrillingen kan werken als een wolk op de zon, er kan een demping optreden, maar onder bijzondere omstandigheden kan ook een breking van de levenskracht optreden, waardoor zij uiteen valt in verschillend geaarde trillingen. Een soort regenboog. Zolang deze regenboog optreedt, zal een afzonderlijke stimulans naar elke sfeer en elke levenswaarde gezonden kunnen worden vanuit de heerser, die deze splitsing van de levenskracht in verschillende trillingswaarden tot stand brengt. In plaats van de normaal wel optredende kosmische stralen, die door enkele Heren worden geregeerd, krijgen wij dan te maken van een op elk gebied afzonderlijk en intens werkzaam zijn van krachten onder leiding van dezelfde hoofdinvoled.

Er is vanuit het kosmische wezen, dat dit tot stand brengt, een bewust geleide samenwerking tussen en verdeling van de verschillende frequenties - die wij kleuren zullen noemen - mogelijk en waarschijnlijk. Aquarius is een geestelijk positieve heerser. Dit betekent, dat alles, wat wij op het ogenblik in positieve zin tot stand trachten te brengen, dus eenvoudiger bereikt zal kunnen worden. Waar niet enkele, maar alle kleuren van de levenskracht uitgestraald zullen worden, zal elk negatief streven ook de daarvoor meest juiste krachten kunnen absorberen, ofschoon daarbij geen sprake zal zijn van het gecoördineerd optreden van meerdere krachten, dank zij de kosmische heerser. Het gevolg is, dat vooral in de eerste tijd het tot vele beschadigingen en verwarringen zal kunnen komen.

Vanuit een zuiver geestelijk standpunt gezien, betekent dus alles verder, dat een zeer snelle, evenwichtige en afgeronde groei mogelijk is voor allen, die zelf geestelijk reeds voldoende bewust zijn, terwijl een onevenredige, of eenzijdige, groei van bewustzijn haast onvermijdelijk zal zijn bij allen, die al reeds een persoonlijk bewustzijn bezitten, maar nog niet tot een voldoende zelfkennis en zelfbeheersing zijn gevorderd.

Deze eenzijdigheid kan tot fanatisme voeren, dat onbekend fel en met misachting van alle andere waarden, of mogelijkheden, eigen inzichten tracht door te zetten. Het kan betekenen, dat onbelangrijke waarden voor sommige mensen tot het meest belangrijke in de hele wereld schijnen te worden. Naast de meer persoonlijke uitingen in deze richtingen kunnen wij vooral op godsdienstig, daarnaast ook op politiek terrein dus demonstraties van fanatisme en onverdraagzaamheid verwachten.

Het zal u wel duidelijk geworden zijn, dat ook de werelden van de geest eenzelfde reeks van inwerkingen ondergaat. Waar wij gezamenlijk moeten werken tot grotere bewustwording en bereiking van het einddoel, rijst de vraag: Waarvoor bent u, als mens, onder deze condities in het bijzonder geschikt en waarvoor zijn wij in de geest meer geschikt? Voorbeelden: Een geest, die een esoterisch pad wil gaan, zal ongetwijfeld uit het gamma van de krachten de kracht kunnen vinden, die in het bijzonder op zijn wezen en streven is afgesteld. Zijn bewustwordingsproces - maar alleen in de gekozen richting - wordt hierdoor enorm versneld. Een andere geest kiest een magisch pad. Ook hier geldt weer: indien de juiste kracht gevonden

wordt, zal eigen bewustwordingsproces - en gezien de richting, tevens de uiting - versneld worden en in kracht toenemen. Verder zijn er gebieden als het vergroten van eigen levenservaring, het vergroten van actie tussen verschillende sferen en intensifiëring van contacten tussen sferen, die onafhankelijk van de verdere eigenschappen van degenen, die hieraan deel hebben, alleen door een juist afgestemd zijn hierop, aanmerkelijk versterkt zullen worden. Misschien vindt u wel, dat ik op het versterken van allerlei factoren wel zeer de nadruk leg, maar ik kan mij in deze dagen niets belangrijkers voorstellen. Wanneer een geest zover bewust is, dat zij geen genoegen behoeft te nemen met een gedeeltelijk afgestemd zijn, het ontvangen van slechts een deel van de aanwezige kosmische kracht, maar het geheel van deze kracht in zich op kan nemen, heeft hij de mogelijkheid om onder meer vele astrale schillen en schrikvormen te verdrijven en deze op den duur zelfs tot ontbinding te brengen en uiteen te doen vallen.

Een gevolg van de huidige inwerking is ook, dat men grotere mogelijkheid heeft tot het werkelijk reinigen van bepaalde sferen, die dicht bij uw wereld liggen. Alleen dáár, waar een volledig en goed ontwikkeld bewustzijn in een astrale vorm leeft, kan men zeggen, dat deze zich zonder meer - alleen door een zich juist instellen, ongeacht eigen streven - zal kunnen blijven handhaven. Vanuit een geestelijk standpunt gezien valt daarom de strijd, die rond de aarde gevoerd werd, uiteen en is er geen sprake meer van een strijd tussen legers van verschillend gerichte geest, maar eerder van een duel tussen kampioenen.

In de eerste plaats zal er in het vervolg sprake zijn van 'n contact tussen, strijd tussen, of samenwerking tussen geestelijke grootmachten, terwijl er in mindere mate t.a.v. de aarde gesproken zal kunnen worden over de kleinere geest, die de kleinere geesten in de stof tot bewustzijn tracht te brengen, of tracht te beletten kwaad te doen. Deze toestand zal ook voor de mens op aarde binnen niet al te lange tijd merkbaar worden. Ook dit kan een zeer belangrijke verandering in het geheel der dingen voor de mensen in de stof betekenen. Natuurlijk begint dit alles eerst, vandaar, dat wij in de geest op het ogenblik buitengewoon veel werk moeten verrichten. Vele geesten, die tot op heden niet bewust werden, niet bewust gekozen hebben en dus zich niet definitief tot licht of duister hebben gewend, kunnen nu nog worden overgebracht naar het gebied van de lichtende werelden. Na enige tijd zal dit veel moeilijker worden.

Naarmate de tegenstellingen zich scherper beginnen af te tekenen, zal het voor hen - die zich op neutraal terrein bewegen - moeilijker worden een keuze te vermijden. Dit kan voor hen zeer pijnlijk worden. Vandaar, dat in de geest op het ogenblik grote acties worden gevoerd met het doel een ieder, die op het ogenblik nog bereikt kan worden, zoveel mogelijk bewust te maken. Bij de mens, die voor beïnvloedingen vatbaar is, zal dit alles eveneens gevolgen hebben: deze mens zal meer en meer afhankelijk worden van hogere krachten. Je kunt dus a.h.w. niet meer eenvoudig door een klein duiveltje bezeten zijn. Ofwel er is werkelijk sprake van een totale bezetenheid door het werkelijk demonische, waarbij dan alle menselijke eigenschappen geheel wegvallen, dan wel men is in contact met een lichtende invloed; maar in dat geval wordt men niet meer zo maar door een gewone geest uit het licht geleid, of zelfs maar door een eenvoudige meester.

Er is een minder persoonlijke bron van krachten. Degene, die dit ervaart, zal dan ook toe moeten geven: Er is geen sprake meer van zeer persoonlijke contacten met en leiding door de geest. Maar in mij is een groeiend bewustzijn. Steeds meer krachten put ik uit het hoog geestelijke. Dit betekent, dat er onder de mensen t.a.v. het geestelijke leven eveneens grote veranderingen te verwachten zijn. Degenen, die positief zijn, zullen steeds meer al, wat zij zijn en doen, onderdanig zien worden aan een geestelijk belang, een geestelijk ideaal. Degenen, die weigeren dit te aanvaarden, zullen zich steeds vaster, maar ook steeds onontwarbaarder, gebonden zien door materiele belangen, tot zij op den duur zelfs niet in staat meer zijn zelfstandig en volgens eigen wil een enkele schrede te zetten. De keuze zou vanuit geestelijk standpunt kunnen worden geformuleerd als de keuze tussen geestelijke vrijheid en materiele gevangenschap. De vrijheid om een geestelijke ontwikkeling door te maken, gepaard gaande

met een zekere negatie van stoffelijke belangen, staat als mogelijkheid t.o. een steeds meer jezelf binden aan stoffelijke zekerheden en belangen, voortgaande tot men - gebonden door zijn stoffelijke belangen en verplichtingen - niet meer in staat is zelf slechts één belangrijke beslissing te treffen.

Naarmate deze krachten vollediger en meer direct op aarde in gaan werken, zullen ook wij in de geest een juister beeld van de mogelijkheden kunnen verwerven en dus met meer zekerheid kunnen vaststellen, wat er nu eigenlijk gaat gebeuren. Bij een beschouwen van de factoren, die wij nu reeds enigszins kennen, valt allereerst een volledige scheiding op tussen degenen, die een ideëel belang en degenen, die alleen maar materiele belangen na streven. Deze scheiding moet komen, is onvermijdelijk en zal zich op elk stoffelijk gebied steeds duidelijker aftekenen. De invloed van de mensen zelf zal in 2 delen uiteen vallen. Eén deel zal met de invloed van de levenskrachten, die de aarde bereiken en zelfs de dode materie doordringen, direct in strijd zijn.

Dit houdt in, dat de dode materie zelf tot vijand gaat worden van de materialistisch denkende mensen. Dat kan vele gevaren in zich bergen. Wij kunnen wel zeker achten, dat juist degenen die zich met haast uitsluitend stoffelijke belangen bezig houden, in toenemende mate met mislukkingen geconfronteerd zullen worden. Daarbij kan sprake zijn van een mislukken van apparaten, die men ontworpen heeft, het falen van inrichtingen en wapens, het ineensstorten van commerciële structuren door schijnbaar toevallige gebeurtenissen, waarin ook de natuur een rol speelt. Degenen, die meer ideëel zijn ingesteld, eerlijk en niet in de eerste plaats het stoffelijke nastrevende, zullen gelijktijdig een vreemde verwantschap ontdekken met de materie, want voor hen is harmonie met alle dingen in toenemende mate mogelijk door de stimulans van deze levenskracht in alle stof.

De zon ondergaat op het ogenblik indirecte werkingen van dit alles, zodat het niet uitgesloten is, dat deze buiten het gewone kader zonnevlekken zal vertonen, terwijl de uitbarstingen, die men in de corona van de zon wel waarneemt, in de komende jaren buitengewoon hevig zullen zijn. Voor de mensheid, is dit wel niet gevaarlijk, maar toch interessant; want de zon heeft invloed op vele toestanden op aarde. Een bijzonder grote uitbarsting op de zon bv. veroorzaakt stralingen en afwijkingen in het aardmagnetisme, een lading van de atmosfeer, waardoor radiocommunicatie uit kan vallen, of gehinderd worden, terwijl sommige zeer gevoelige apparaturen eveneens deze invloed zullen ondergaan en minder betrouwbaar zullen zijn. Ook kan deze werking op de zon magnetische stormen tot stand brengen. Dit kan gepaard gaan met verschijnselen als bijzonder sterk noorderlicht. Ik meen te mogen stellen, dat deze werkingen van de zon bij zullen dragen tot het ontstaan van de verwarringen, die wij - zoals bekend - in de komende tijd verwachten.

Voor uzelf is aan dit alles de volgende consequentie verbonden, wanneer u aan iets zeer sterk en zeer persoonlijk gehecht bent, is de mogelijkheid zeer groot, dat het u steeds weer frustrereert en tegen uw bedoelingen ingaat. Wie zich aan de z.g. dode materie té sterk hecht, zal zelfs ontdekken, dat vaak deze dode materie tot je vijand kan worden. Misschien is dit niet zo erg, wanneer het gaat om zuiver persoonlijke waarden, zoals elke eenling deze wel zal ondervinden. Stel nu, dat ook grotere groepen als eenheid op kunnen treden, terwijl deze groepen ten zeerste zijn gehecht aan materiele macht en materiële wapens, aan geweld als een belangrijk middel om eigen wil door te drijven. Wanneer dergelijke mensen in de komende tijd naar de wapens grijpen, is de mogelijkheid zeer groot, dat zij daarvan ook zelf het slachtoffer worden. En dergelijke groepen bestaan er op aarde, meerdere zelfs.

Wij verwachten dan ook daarom, dat er meerdere mislukkingen op zullen treden bij proeven met nieuwe wapens. Vele eigenaardige gebeurtenissen zullen de ontwerpers en gebruikers van machtwapens zelfs wanhopig maken of tot razernij brengen. Natuurlijk zullen zij dit openbaar niet durven erkennen, zodat u hierover weinig of niets uit de officiële bronnen zult kunnen vernemen. Dat in deze ontwikkelingen enig gevaar voor een oorlog kan schuilen, wil ik niet ontkennen; maar toch acht ik dit gevaar betrekkelijk klein, waar aangenomen kan worden, dat

dergelijke mislukkingen zich immers in de eerste plaats tegen de bezitters en degenen, die het wapen of middel hanteren, zullen gaan richten. Of hierbij slachtoffers zullen vallen, is een vraag, die op het ogenblik niet goed beantwoord kan worden.

Zelf meen ik, dat er inderdaad wel slachtoffers zullen gaan vallen. Ook ben ik ervan overtuigd, dat slachtoffers, die men in het verleden heeft gemaakt - bv. met bepaalde proefnemingen, als in de buurt van Siberië - zich eveneens in de nieuwe tijd zullen melden als een wonderlijk en lastig, of zelfs gevaarlijk, verschijnsel. Ik meen, dat er bv. bepaalde levensvormen zullen ontdekt worden, waarmee de mens niet goed raad zal weten. O.m. denk ik aan bepaalde imitatievormen van granen, die enigszins giftig zijn, daarnaast ook aan gemuteerde dieren, bv. veldmuizen en ratten.

Ik acht het niet onwaarschijnlijk, dat men hiermee geconfronteerd wordt, wat voor de mensheid heel wat zorg en last kan gaan betekenen. Let wel: Ik kan niet stellen, dat dit zonder meer zo zal zijn. Wanneer de mensheid haar denken verandert en positief wordt, zodat de mens zijn positieve krachten leert gebruiken, zal hij waarschijnlijk alles, wat op het ogenblik in de eerste plaats een gevaar lijkt, te zijnen gunste kunnen keren; want van genoemde verschijnselen zou de mens, mits harmonisch levend en denkend, zeker goed gebruik kunnen maken maar dan moet hij zeker niet alleen aan zichzelf denken.

Ook op religieus gebied zullen er consequenties zijn, want de verschillen van denken en geloven, zoals die op het ogenblik bestaan - zelfs indien men op het ogenblik pogingen doet deze enigszins te verzachten, of uit de weg te ruimen - komen in feite vaak voort uit materiële belangen en denkwijzen. D.w.z., dat er in vele religies een wat negatieve gedachtegang voor pleegt te komen. Binnen een dergelijk geloof zullen de middelen tot beoefening van riten e.d. zich tegen de mens gaan keren. Het zou mij niet verbazen in de komende jaren vele malen te horen, dat kerken en tempels op instorten staan, of andere onaangename tekenen vertonen, waardoor zij voor de eredienst tijdelijk, of voorgoed, onbruikbaar worden. Indien de gemeente n.l. niet positief is in zijn geloven en werken, zal zeker ook een kerkgebouw op de vaak sterk geconcentreerde gedachten van deze gemeente gaan reageren. Wanneer men de nadruk blijft leggen op religieuze verschillen, zal dan ook een steeds grotere reeks van meer stoffelijke moeilijkheden gaan rijzen. Ik zal trachten dit iets te verduidelijken.

In het Boeddhisme kennen wij de grote en de kleine weg, of het grote en het kleine middel. Dit zijn twee gescheiden richtingen, die - ondanks alle boeddhistische verdraagzaamheid - de laatste tijd elkaar nogal eens fel hebben aangevallen. U zult begrijpen, dat - indien een dergelijke strijd in feite meer gaat om macht, om het gelijk hebben, dan om het bereiken van het alleen belangrijke einddoel - deze voert tot vele stoffelijke en misschien ook geestelijke reacties. Als gevolg hiervan is het niet onmogelijk, dat binnen niet al te lange tijd een snel groeiende derde weg binnen het Boeddhisme de aandacht zal vragen.

Bij de Moslims geldt hetzelfde: Indien zij - daarbij uitgaande van de Islam - eenheid weten te vinden, zullen zij waarschijnlijk binnen 10 jaren materieel zowel als geestelijk tot de derde grootheid worden, die geestelijk vele mogelijkheden biedt en door haar stoffelijke organisatie - eigen aan Mohammeds leringen - tot een beslissende machtsfactor op politiek en commercieel gebied zal worden. Een werkelijke samenwerking tussen alle Moslims zou een macht scheppen, die onvruchtbare gebieden vruchtbaar kan maken, nieuwe rijkdommen en mogelijkheden scheppende voor de volkeren van het oosten, maar uiteindelijk ook voor geheel de mensheid. Blijven de Moslims in strijd verdeeld, dan zullen hun politieke plannen, waarvan ik enkele in het begin van mijn betoog noemde, zeer waarschijnlijk tot mislukking gedoemd zijn. In dat geval zullen de nu bestaande geschillen een oorlog kunnen veroorzaken, die geheel het nabije oosten vernietigt en verteert.

Zó groot zijn de belangen, gelegen in de eenheid van streven, het stellen van een ideaal. Het is bovenal niet meer de vraag, hoe de mogelijkheid voor latere eenheid en bewustwording is. De bewustzijnstoestanden van heden, de wil tot samenwerking in het heden, werken zich

volledig uit. Verdeeldheid, eigenbelang en verdeeldheid zullen ook in toenemende mate op elk terrein zich uiten. Eerder hebben wij reeds vele malen gesteld, dat het lot van de mensheid in deze jaren in de handen van de mensheid zelf ligt, dat positief denken daarom zo buitengewoon belangrijk is. Wij uit de geest hebben ons in de afgelopen tijd steeds weer ingezet om erger te voorkomen. Dit wil zeggen, dat vele mogelijkheden, die tot geweld, nood en rampen zouden voeren, zijn terug gedrongen tot een minimumwerking, zodat zij voor de mensen slechts een betrekkelijk onbelangrijk en voorbijgaand verschijnsel leken.

Nu de krachten toenemen, zal de geest niet langer meer in staat zijn werkelijk alle gevaren, of vele gevaren, voor de mensheid - ondanks de mens zelf - af te wenden. Deze mogelijkheid bestaat - in afnemende mate - ten hoogste nog enkele jaren. Daarna is de mogelijkheid tot ingrijpen vanuit de sferen praktisch ten einde. Wanneer de krachten, die zich nu over de wereld ontladen, geheel de aarde en de mensheid doordrongen hebben, zal zelfs de meest bewuste geest niet meer kunnen verhinderen, dat alle kosmische wetten, waaronder oorzaak en gevolg, in een versneld tempo merkbaar worden.

Daarbij wijs ik erop, dat de kosmische wetten niet gebaseerd zijn op menselijke beginselen en opvattingen. Bij oorzaak en gevolg gaat het er dus niet om, wat de mens nu goed of verkeerd acht, maar wat - gezien de kosmische wetten en werkingen - goed of verkeerd is. De mens, die zich aan zijn eigen opvattingen blijft vast houden, zal het gerechtvaardigd ingrijpen der kosmische wetten niet begrijpen en stellen: Hoe onvergelijklijk wreed, hoe onbegrijpelijk, dat juist ons met onze strakke stellingen, met ons nauwkeurig goed leven, dit alles moet overkomen. Voor u alleen mag worden gesteld: Wanneer u ingaat tegen de kosmische werkingen van deze dagen, wanneer u niet een juiste en positieve denk- en leefwijze vindt, zult u onverweigerlijk gecorrigeerd worden via oorzaak en gevolg. De versnelling van deze werkingen is ook zeer belangwekkend. Oorzaak en gevolg, zoals deze binnen groepen tot uiting plegen te komen, vragen op het ogenblik gemiddeld een reactieperiode van 7 - 10 jaren. Over 5 jaar zal de tijd gemiddeld liggende tussen oorzaak en gevolg reeds teruggelopen zijn tot gemiddeld $1\frac{1}{2}$ - $2\frac{3}{4}$ jaar. Over ongeveer 50 jaar zal de pauze tussen oorzaak en gevolg, zelfs voor de grootste groepen, niet meer dan een jaar bedragen.

Men kan zich waarschijnlijk nu niet voorstellen, wat dit werkelijk betekent. In het heden neemt men vaak een maatregel om tijdelijk de status quo te handhaven en het werkelijke probleem eerst eens rustig te bezien. Men gaat niet uit van de gevolgen, die de genomen maatregel op zich zal hebben, doch baseert zijn handelen alleen op de tijdwinst, die men zo kan maken. Nu is dit nog mogelijk, omdat binnen een bepaalde tijd een herzien nog mogelijk is en de oorzaak, die men schept, dus nog herzien kan worden. Over 10 jaren zal dit weinig zin hebben. Dan zal men niet kunnen stellen, dat men iets voorlopig gaat doen. Dan is men gebonden aan alle gevolgen van de voorlopige maatregel en zal deze niet meer ongedaan kunnen maken.

Naarmate de tijd verder gaat, wordt een rechtlijniger handelen en een meer direct nemen van besluiten noodzakelijk. Daarom zal de mens moeten leren directer en sneller te denken en te reageren. Als gevolg van de inwerkingen, die nu begonnen zijn, vooral de kosmische kracht, die zich al manifesteert, is te zeggen, dat elk genomen besluit in steeds snellere mate zijn eigen gevolgen met zich zal brengen. Men zal de consequenties van eigen daden, of zelfs eigen daadloosheid niet meer kunnen ontwijken, of op anderen afschuiven. Het voordeel, dat hierin schuil gaat, is de zekerheid, dat men aan de hand van eigen handelen en ervaring daaropvolgende zeer snel weten zal, wat goed, of niet goed is.

Er blijft geen plaats meer voor vaagheid van ideeën, een spreken in het algemeen zonder definitie van eigen streven en werkelijke mogelijkheden. Zelfs zal men in de periode vanaf 1970 de mogelijkheid niet meer hebben door een steeds toenemende centralisatie een blijvende toestand te scheppen, door vanuit het centraal punt alle niet gewenste invloeden en werkingen eenvoudig te ontkennen. Voor sommigen zal dit wel zeer pijnlijk zijn. De consequenties van deze dagen gaan verder, dan men zich denken zal. Alleen reeds de gevolgen van de enkele politieke veranderingen, waarover ik u in het begin van mijn lezing

sprak, zullen in de komende 2 jaren helpen beslissen over het al dan niet uitbreken van een derde wereldoorlog. Indien men het uitbreken van een derde wereldoorlog zal weten te voorkomen tot na het jaar 1972, kan praktisch geen wereld-omvattende oorlog optreden, voor het ruim 100 jaren verder is. Let wel: kán niet (zal Red.?)!

Voor de mens in de stof houdt dit in, dat het vooral in de komende jaren van groot belang is steeds positief te denken, te weigeren zich door negatieve inwerkingen en invloeden te laten meesleuren. Even belangrijk is, dat de mens van heden reeds nu leert uit te gaan van het standpunt: Wanneer ik iets beloof, wanneer ik iets beslis, zal ik mij daaraan ten koste van alles moeten houden. Ik moet van elke beslissing, die ik neem, de volle consequentie willen en kunnen dragen. Verwacht niet, dat deze gevolgen op zich zullen laten wachten. Er is geen omgaan meer wenselijk of mogelijk. Bedenk vooral, dat men in de komende tijd niet meer neutraal kan zijn; men zal A of B moeten zeggen. Wie dit niet voor zich stelt, zal door de lopende tendensen beheerst worden en daardoor invloeden te verwerken krijgen, maar ook daden moeten stellen, die met zijn eigen inzichten en bedoelingen geheel strijdig zijn. Dit alles overwegende stel ik u dan ook, als consequentie van hetgeen in deze dagen de wereld bereikte: Het lot van de wereld ligt meer dan ooit en meer direct dan ooit in handen van de mensheid. De mensheid zelf zal meer dan ooit over alles kunnen beslissen en invloed op alles uit kunnen oefenen. Dit geldt zelfs voor natuurverschijnselen, waarover de mens normalerwijze en volgens zijn huidige bewustzijn geen gezag kan hebben, of meent te kunnen hebben. Verder stel ik: Elke mens, die positief wil streven en denken heeft de mogelijkheid zeer snel nieuwe inzichten te verwerven en hoger bewustzijn te bereiken. Maar alleen, indien hij het verworven bewustzijn of inzicht ook verwerkelijkt, zo dus in en voor zich tweestrijd en verwarring vermijdende, zal het hem mogelijk zijn aan de hand van zijn vergroot bewustzijn, op de aarde zowel als in de sferen, veel te bereiken.

Ten derde stel ik: Ongeacht de massa, die als geheel nu eenmaal traag en vaak onhandelbaar schijnt te zijn, is het feitelijk lot van de wereld in handen van het individu. Elk voor zich, door zijn denken en leven, bepaalt zo vele en zo grote belangen mede, dat niet meer kan worden gezegd, dat het geheel als zodanig, belangrijker is dan de enkele mens. Evenmin kan nog worden aangenomen, dat het geheel, de gemeenschap het enige is, vanwaar men leiding, ingrijpen enz. zal mogen verwachten. Steeds meer zal men voor zich moeten leven en werken en ook t.a.v. de gemeenschap zelf alle verantwoordelijkheid en alle verplichtingen moeten aanvaarden.

Een laatste punt: Indien u beseft, hoe vele opbouwende krachten er aanwezig zijn rond u, kunt u - door te zoeken naar de voor u juiste instelling - in ieder geval - en dat reeds in deze dagen - voor uzelf de stimulansen van deze tijd, de innerlijke groei, ontdekken, die uit de kosmische inwerking voortkomen. Het zal u daardoor ook mogelijk zijn uw eigen weg steeds juister te bepalen. De belangrijkste vraag van deze dagen is zeker niet: Hoe moet ik doen? Hoe moet ik verder gaan, want dit kunt u leren. De vraag is: Hoe kan ik in overeenstemming met mijn eigen wensen, mijn denken en leven, op zo onzelfzuchtige wijze in overeenstemming komende met de levenskracht zelf, zij het met de verschillende delen ervan, die door de heerser van deze tijd meer gescheiden worden uitgestraald.

Vrienden, wat in deze dagen gebeurd is, heeft voor u, meer dan ooit te voren, nieuwe mogelijkheden geschapen. Anderzijds is er hierdoor een veel grotere verantwoordelijkheid dan menigeen beseft, op de schouders van elke mens afzonderlijk gelegd. Nu heeft het geen zin meer om te spreken van de wil Gods en het pad, dat voor ons alleen bepaald is. Want elke mens zelf heeft nu de mogelijkheid - ten dele of geheel bewust - op te treden als drager en vertegenwoordiger van de Goddelijke kracht, als zodanig zelf bepalende, hoe het beeld van de uit God geboren Schepping voor deze mensheid zich zal kristalliseren.

Reactie: Als het plan in het Midden-Oosten doorgaat, zal Israël er lelijk tussen zitten.
Antwoord: Wanneer de voorstellen, die nu besproken zijn, in de geest, waarin zij besproken werden, geheel tot uitvoering komen, zouden zij ten gevolge hebben, dat Israël als zelfstandig

deel geheel van de aardbodem zou worden weggevaagd. Gelijktijdig zal men - zij het niet onder prettige condities voor de Joden - toch rekening houden met de technische kennis, die in Israël aanwezig is en trachten deze dienstbaar te maken aan de nieuw te stichten Arabische Liga. Ik neem aan, dat het plan in de nu besproken vorm, gezien de nu heersende invloeden niet geheel verwerkelijk zal kunnen worden. Naar ik meen zal de meer positieve zijde van deze voorstellen en plannen wel verwerkelijk kunnen worden, omdat onder deze politici en vertegenwoordigers van belangengroepen of geloofsgroepen, vele ware idealisten zijn. Het gaat hen niet om het verwerven van rijkdommen of macht, maar wel degelijk om het verwerkelijken van een religieus en humanaan ideaal. Het wegvallen van de zeer negatieve tendensen in dit plan zou betekenen, dat Israël binnen 5-6 jaar de mogelijkheid zal vinden op positieve wijze met de Arabische staten samen te werken en zo na rond 50 jaar zelfs - met wegvallen van de overal bestaande en diep gewortelde vijandschap - zich een waardige plaats binnen deze statengroep zal kunnen veroveren. Let wel: Dit is mijn verwachting, maar kan geen prognose zijn, omdat het denken en handelen van de mens in deze dagen een te grote en te snelle invloed uit kan oefenen, om een berekenen van alle mogelijkheden op juiste wijze nog toe te laten.

Vraag : Welke rol speelt de wereldleraar in deze aangelegenheid?

Antwoord: In deze Arabische aangelegenheid speelt hij de rol van een man, die vooral door het volk wordt gehoord, terwijl hij de belangen van 't ideaal en de belangen van de mensheid verdedigt. Voor het gehele oosten - tezamen met Afrika, dat de minst stabiele delen van de wereld omvat - is hij een positieve geestelijke invloed, die de nog niet zo sterk gevormde gedachten kan beïnvloeden en vele dingen stoffelijk zowel als geestelijk ten goede kan richten. In deze gevallen is hij echter steeds "de man achter de schermen". Ten laatste kan worden opgemerkt, dat hij - door zijn leerstellingen - reeds in deze dagen de basis legt voor een later samen gaan van de vele verschillende godsdiensten op aarde, terwijl zijn leer eveneens een grote invloed kan hebben op staatsvormen, daardoor mogelijk makende, dat vele verschillende staatsvormen en volkeren vredig samenwerken binnen een vredig en menselijk streven. De invloed van zijn leer komt eerst later tot uiting.

Wij hebben er al eerder op gewezen, dat dit rond 100 jaren kan duren. Want zijn leer zal eerst werkelijk tot de mensheid gaan doordringen, nadat hijzelf de wereld reeds verlaten heeft. Het is een leer, die zeer waarschijnlijk door ijverars zal worden uitgedragen, doch buiten hun invloed om, zijn werking op de mensheid zal hebben. Zoals u weet, heeft geen enkele meester of leraar op aarde meer gedaan, dan scholing geven. Zij stichtten zelfs geen vaste vorm van school, laat staan een godsdienst, of een organisatorisch geheel. In verband hiermee herinner ik u er aan, dat de leer van het Christendom van Jezus stamt, maar de kerkelijke vorm en eerste organisatie van Paulus. Het Boeddhisme als godsdienst ontwikkelde zich zelfs eerst 150 jaar ná het heengaan van de Gautama Siddharta, zodat zelfs zijn meer onmiddellijke leerlingen en volgelingen reeds waren heengegaan. Voordien was er alleen sprake van een leefwijze. Na genoemde periode wordt de leer meer godsdienstig beschouwd, gepredikt en verbreid vanuit de verschillende kloosters; o.m. het Klooster der Drie Bomen, waar ook de leraar zelf pleegde te vertoeven.

Ook van Mohammed kan worden gezegd, dat zijn leer tot godsdienst werd gemaakt door zijn familie. Vandaar de strijd tussen de volgelingen van Hoessein en Ali. De wereldleraar is op de wereld gekomen om voor de mensheid het juist verwerken van de komende en reeds op aarde geopenbaarde krachten mogelijk te maken. Hij schept voor de inwerkende krachten een zeer zuiver geestelijk brandpunt en maakt zo een positieve werking ervan mogelijk. Ook activiteiten van de Witte Broederschap, als het verplaatsen van het voornaamste geestelijk centrum van de Broederschap en het aanpassen van de leringen; die men door ingewijden en leerlingen in geestelijke centra verkondigt, hebben hetzelfde doel.

Men mag wel zeggen, dat vanuit andere werelden en de wezens met hoger bewustzijn alles is gedaan, om voor uw wereld een zo positief mogelijk verloop van deze periode mogelijk te maken, met als gevolg een beter geestelijk, maar ook een stoffelijk beter streven, waardoor

de mens zelf op aarde vele belangrijke dingen tot stand kan brengen. Een topzwaar geworden technocratie, zoals deze zich op het ogenblik ontwikkelt, is namelijk iets, wat zichzelf steeds zal vernietigen door de neiging de techniek als beslissend ook voor eigen wezen en mogelijkheden te beschouwen. Wordt men echter meester van de techniek en weet men in zijn persoonlijke ontplooiing gebruik te maken van alles, wat de techniek geschapen heeft, dan is een nieuwe beschaving mogelijk, die haar geestelijke waarde onderlijnt en haar geestelijke belevingen eenvoudiger mogelijk ziet, dankzij de technische middelen, waarover zij beschikt.

Reactie: Men zal veel werk moeten doen om de massa zo bewust te maken, dat zij positief kan streven.

Antwoord: Het is niet zo belangrijk, dat alle mensen precies weten, waarom zij positief moeten denken. Zelfs een grote bekwaamheid tot denken is voor de massa als zodanig niet noodzakelijk, maar zal alleen voor de bewustwording van het individu van belang zijn. Het is wel noodzakelijk, dat de massa leert zo positief mogelijk te leven. Er is een groot verschil tussen het geven van lering, die inzicht verschaft en het mogelijk maken van een positief leven. Zelfs de leringen, die wij - ons aanpassende bij de gemiddelde mogelijkheden - hier geven, zullen voor een groot deel van de massa te hoog gaan, zodat zij - mede door de wijze, waarop zij worden gegeven - gaarne dit alles als onzin van zich zal wijzen en het geheel bijgeloof zal noemen.

Gezien de nu optredende werkingen is het wel zeer belangrijk, dat de mensen leren positief te leven, want dan kan de bewustzijns bevorderende invloed, die uit de kosmos de aarde bereikt, ook binnen hen op de juiste wijze actief worden. Daarom: geef de mensen geen onderricht in zaken, die hen vreemd zijn, maar tracht hen eerder van hun zelfzucht te genezen. Naar ik meen, kan men dit alleen doen door steeds weer - van onze zijde - positieve stimulansen te geven en - wanneer men op aarde leeft - steeds weer onzelfzuchtigheid te tonen, anderen als gelijken te willen aanvaarden, met hen samenwerkende en strevende, zodat ook de minder bewusten vertrouwen in de mensheid en het leven winnen. Dan immers zullen zij niet alleen positiever gaan leven, maar ook zonder ingewikkelde stellingen reeds positiever gaan denken. Bedenk hierbij: Hoe groter de negatieve kritiek onder de massa wordt, hoe groter het gevaar voor de mensheid als geheel zal zijn.

Vraag: Heeft de treinramp iets te maken met vijandigheid van de materie?

Antwoord: Neen, hiervoor is een andere fout aansprakelijk. De bij de mensen steeds meer voorkomende neiging aan cijfers op papier en theoretische berekeningen en beschouwingen een waarde toe te kennen, waardoor men deze de praktijk wil laten bepalen. Dit is ook de reden, dat zoveel huizen zijn ingestort de laatste tijd. Men houdt geen rekening met de praktische ervaringen van het verleden, wanneer dit onvoordelig schijnt, maar gaat rustig uit van cijfers, die geheel met de werkelijkheid in strijd zijn. Vele andere moeilijkheden zijn aan ditzelfde verschijnsel te wijten. Wanneer de mensen niet gaan beseffen, dat cijfers kunnen liegen; dat, wat op papier staat, niet zo belangrijk is als de feitelijke toestand in de wereld en de werkelijke mogelijkheden, zal deze tendens zich verder voortzetten en zullen vele ongevallen hieruit voortkomen. Zou de materie zelf aansprakelijk zijn geweest voor de treinramp, dan zouden de gevolgen erger zijn geweest, terwijl de ontstane resonans het onmogelijk gemaakt zou hebben ook maar iemand tijdig hulp te verlenen.

Vraag: Meent u, dat deze omscholing van de mensheid kans van slagen heeft?

Antwoord: Ook wij trachten positief te denken. In dit geval houdt het ook een zeker optimisme in. Dit brengt ons - vermengd met enig realisme - tot de stelling, dat het wel niet mogelijk zal blijken alle geweld en alle rampen, als gevolg van deze omvorming op aarde, geheel te vermijden, maar dat toch grote en alomvattende rampen, of een grote alomvattende oorlog wel voorkomen zal kunnen worden. Wanneer de bewustwording van de mensen voort blijft gaan onder inwerking van de nieuwe invloed op gelijke wijze, als men reeds in het verleden heeft gezien, dan kunnen wij dit zelfs als zekerheid stellen.

Vraag: Hoe staat u t.o. Kongo en andere onderontwikkelde gebieden? Gaan ook deze met de Aquariusinvloed mee?

Antwoord: Natuurlijk, deze invloed bereikt allen. Zij is niet afgestemd op een intellect. Zelfs een kleine vlo op een hond ondergaat deze invloeden evengoed, als de meest wijze geleerde op aarde. De meest cultureel geverniste mens zal deze invloed evenzeer, maar niet meer of minder, ondergaan als de grootste wilde. Een andere kwestie is de blanke inmenging in vele onderontwikkelde gebieden als Kongo enz.. Deze zal moeten veranderen. Een nieuw inzicht in de mogelijkheden, maar ook in 't eigen wezen van de minder ontwikkelde gebieden is dringend noodzakelijk. Binnen 2 jaar zal op dit gebied het optreden van de heersende blanke machten op aarde veranderd moeten zijn, anders zullen er in Afrika e.d. vele, op zich positieve, invloeden optreden, die voor de blanke bevolking en belangen in Afrika enz. noodlottig kan worden en op de mogelijkheid tot samenwerking tussen blanken en b.v. de grootmachten van Azië een nadelige invloed kunnen hebben. Laat ons voorlopig aannemen, dat ook hier zich alles uiteindelijk ten goede zal wenden.

Reactie: Een van de meest positieve geluiden van de laatste tijd is wel de rede van de Gaulle geweest.

Antwoord: In volle bewondering voor deze rede ben ik toch van mening, dat zij 3 jaar geleden uitgesproken had moeten worden om effect te kunnen hebben. Zij is niet aangepast aan de omstandigheden van heden. Bovendien: het door de Gaulle graag direct en indirect toegepaste beroep op de nationale trots, de grootheid en edelheid van Frankrijk, is in feite dwaas, omdat men in Frankrijk door omstandigheden geheel anders is geworden en hierop niet meer reageren zal of kan. Waar het Franse volk de Gaulle 's sentimenten niet werkelijk deelt, zijn de woorden, die hij spreekt, in feite hol en leeg en zal hij - ondanks alle overeenkomsten, die hij sluit - tot toenemende machteloosheid gedoemd zijn. Ofschoon hij dit zelf niet beseft, is hij een speelbal van uiterst linkse en rechtse groeperingen, die het wel heel aangenaam vinden, dat de Gaulle hen de mogelijkheid geeft - rechts - het gezag weer in handen te krijgen en gelijktijdig - links - een grote verzwakking van de Nato tot stand te brengen, zodat in geval van conflicten met deze groep niet volledig rekening behoeft te worden gehouden.

Vraag: Wanneer een mens tracht het juiste denken op aarde te bevorderen, bestaat toch het gevaar, dat hij - door te grote eenzijdigheid - eigen innerlijke mogelijkheden verliest?

Antwoord: Wanneer u uitgaat van het standpunt, dat deze beïnvloeding met denken alleen bereikt moet worden, is dit waar. Wanneer uw gehele wijze van leven en alle contacten met uw medemensen gebaseerd zijn op deze activiteit, zal er geen sprake van eenzijdigheid kunnen zijn door de veelheid van invloeden en ervaringen, die zo optreden. Indien uw bewustzijn voldoende groot is, zal men door dit streven toch reeds verschillende stralen van de komende heerser in zich kunnen ontvangen, waardoor een absolute eenzijdigheid eveneens voorkomen wordt.

Ik hoop, vrienden, dat u in staat zult zijn de nieuwe krachten in uzelf te beseffen en - niet denkende meer volgens oude regels, maar vooruitziende naar nieuwe tijden - uw weg te gaan met een werkelijk positief denken, zo komende tot een streven, dat, geestelijk zowel als materieel, de meest positieve mogelijkheden tot werkelijkheid maakt. Goedenavond.

ESOTERISCHE BESCHOUWINGEN

Goedenavond, vrienden.

Dit tweede deel wordt gewijd aan enige esoterische beschouwingen. Hierbij zou ik de nadruk willen leggen op de esoterie, i.v.m. de nieuwe invloeden, waarop mijn voorganger reeds de nadruk legde. Een aanpassen van het esoterisch streven aan deze inwerkingen lijkt mij van groot belang. Pogende een begin te vinden denk ik allereerst aan een zeer oude spreuk.

Een oude poëet schreef eens: De bloesem van de wijsheid komt voort uit het gewas van het begrip, wanneer dit geteeld wordt op de gronden van de levensvreugde. Dit vind ik zeer juist gezegd. Wanneer een mens in zijn eigen leven negatief is, wanneer hij geen levensvreugde kent, het leven niet levenswaard acht, zal hij zeker geen wijsheid vinden. Dan komt men niet verder, begrijpt men de waarden van het leven niet en zal als een dode, zonder werkelijk te leven, door de tuinen van het leven dwalen.

Een mens, die het leven werkelijk lief heeft, zelfs indien het niet alleen maar plezier en vreugde is, zal trachten alles te begrijpen. Hij ziet het leven rond zich en zoekt naar de samenhangen. Men moet eerst zó leven, wil men in staat zijn uit de ervaringen van het bestaan, ook wijsheid te puren. Wie beseft, wat de dingen rond hem zijn, zal ook hun wezen kunnen begrijpen. Daardoor heeft hij een beeld van de werkelijke waarden, die in het leven kunnen ontstaan.

Wanneer wij het innerlijke pad gaan, zullen wij vaak geneigd zijn de uiterlijke wereld wat te verwaarlozen. Er zijn zelfs zoekers langs de innerlijke weg, die verkeerdelijk menen, dat levensvreugde alleen maar iets is voor onbewusten en lichtzinnige zielen. Zo scheppen zij zich een wereldje, dat droef en hard is; maar ergens voelen zij dit gebrek wel aan. Dan stellen zij: Wij moeten zelfdiscipline kennen. Wij moeten onszelf steeds dwingen dat te doen, wat wij eigenlijk niet wensen. Wij moeten onszelf steeds onderzoeken. Laat de wereld haar dwaze wegen gaan. Wij keren in onszelf, achten haar niet en leren onszelf kennen.

Maar wanneer je de wereld buiten je niet werkelijk kent, is er ook geen enkele waarde, waarmee je het Ik en de eigenschappen daarvan kunt vergelijken. Wie de wereld buiten zichzelf leert begrijpen, zal daarentegen ook leren beseffen, wat hij voor die wereld eigenlijk betekent. Wie weet, wat hij voor die wereld is, kan - mede aan de hand van eigen innerlijk ervaren - de waarheid omtrent eigen wezen althans enigszins benaderen en zijn wezen of eigenschappen dus leren kennen. Wie de wereld buitensluit, zal innerlijk in een waanwereld gaan leven en niet verder komen. Daarom meen ik, dat wij uit moeten gaan van het standpunt, dat wij - om goed esoterisch te kunnen streven - allereerst zullen moeten trachten de wereld rond ons te begrijpen. Het leven zelf dienen wij met vreugde, of tenminste met eerlijke aanvaarding op ons toe te laten komen.

De moeilijkheid, die voor menigeen ligt besloten in het aanvaarden van de wereld komt voort uit de strijdigheid tussen eigen verlangens, eigen gedachten en de werkelijkheid. Ook wanneer wij esoterisch streven - hoe hoog onze gedachten ook kunnen gaan - zullen wij toch steeds weer onze neus stoten aan de werkelijkheid. Wij hebben iemand vertrouwd en opeens blijkt het mis te lopen. Wij hebben gemeend, dat een bepaalde daad toch zeker wel goed zou zijn en het loopt toch nog anders uit. Maar dit is te danken aan het feit, dat wij de wereld en ook onszelf niet juist beoordeeld hebben. Wij hebben niet beseft, wat er nu eigenlijk precies gaande is. De ervaringen leren ons dus, hoe wij wel moeten denken en handelen, want juist uit de fouten en tegenslagen leren wij. Zonder deze zullen wij nooit een antwoord kunnen geven op de vraag: Wie en wat ben ik? Waarheen voert mijn weg?

Het antwoord op de vraag, waarheen de levensweg uiteindelijk voert, is voor de mensen trouwens steeds een punt van geloof. Ieder voor zich kan uitmaken, wat volgens hem het doel van zijn leven is. De één zal stellen: Ik ben op de wereld om te leren.... Een ander stelt: Ik ben door God op de wereld geplaatst..., terwijl weer een ander meent te kunnen volstaan met de stelling, dat het aardse bestaan slechts een enkele schakel is in een lange keten van levens. Ieder zegt het op zijn eigen wijze. Het is een geloof, want te bewijzen lijken mij deze stellingen vanuit menselijk standpunt niet.

Natuurlijk, volgens mij zal het ene geloof beter zijn en dichter bij de waarheid liggen dan een ander, maar dat is geen objectieve waarheid. Ik kom tot dit oordeel, omdat ik ook een geloof heb. Ik mag niet afgaan op de mening, die de meeste mensen hebben. Zelfs mag men niet af-

gaan op hetgeen de geest zegt en dit zonder meer aanvaarden. Want in het eigen leven en voor de eigen bewustwording geldt uiteindelijk alleen wat jezelf, diep in je innerlijk, kunt geloven. Wie op zijn innerlijk geloof afgaat, zal ontdekken, dat hij wel degelijk voelt een bepaald doel, een bepaalde bestemming te hebben. Wie in zichzelf keert, zal zelfs ontdekken, dat het leven en alle ervaringen daarin, voor hem wel degelijk een bepaalde betekenis hebben. Dit gevoel van zinrijkheid, dit innerlijk erkennen van de betekenis van de dingen, is voor ons noodzakelijk. Niet omdat dit noodzakelijk geheel waar is, zoals wij het zien, maar omdat alleen innerlijk weten, geloof en denken, ons in staat zullen stellen om te streven.

Juist in deze dagen kunnen wij, ook langs de esoterische weg, vele schreden verder komen. Maar dan dienen wij de wereld en het leven lief te hebben. Dan dienen wij de waarde en de mogelijkheden in de wereld buiten ons te erkennen. Eerst dan zal men immers ook de praktijk kunnen voegen bij zijn overpeinzingen en werkelijk het gekozen pad nastreven. Gezien de invloeden, die heersen, betreur ik het juist in deze dagen zeer sterk, dat er zoveel mensen zijn, die menen te moeten stellen, dat er maar één weg is. Dat zijn de mensen, die spreken over het smalle rechte pad. Zij doen mij altijd denken aan een koorddanser in de circuswereld, die niet beseft, dat hij aan het einde van zijn nummer weer in de piste af zal moeten dalen. Erger wordt het, wanneer zij beweren, dat allen, die hun weg niet willen gaan, zich bevinden op de brede weg naar de afgrond. Zoals dit wordt gezegd, wekt het steeds bij mij een beeld van de ondergrondse retirade van een luxe nachtclub.

Zó eenvoudig is het leven niet; zó beperkt is God niet. Er zijn een onbeperkt aantal mogelijkheden om tot God te komen, een onbeperkt aantal wegen naar de bron der waarheid. Wanneer ik een cirkel trek en deze menselijke wereld noem, daarna een punt midden in de cirkel plaatsende en deze het doel van alle leven God noemende, stel ik m.i. een redelijk juist beeld. Gezien de omtrek van de cirkel kan ik, waar een punt in zich geen afmetingen heeft, van vele punten uitgaan en toch steeds in rechte lijn het middelpunt bereiken. Juist zó dient men te beseffen, dat men, wanneer men vanuit het eigen punt van uitgang zo rechtlijnig mogelijk naar het goede, naar God streeft, men altijd zijn doel langs de kortste weg zal kunnen bereiken. Dit houdt ook in, dat al, wat mijn buurman doet en denkt, mij eigenlijk niets aangaat. Ik moet proberen mijn buurman te begrijpen en hem op zijn eigen weg verder te helpen. Ik dien hem te zien als deel van de Schepping, evenzeer door God geschapen en in stand gehouden als Ikzelf.

Maar ik ken innerlijk mijn eigen bestemming; ik heb mijn eigen geloof, mijn eigen innerlijk weten. En alleen dit pad - niet het pad van mijn buurman - dien ik te gaan; dit is de hoofdzaak voor elke bewustwording. Zelfs wanneer men een innerlijk erkend levensdoel heeft gevonden en enige wijsheid verworven, is er nog een hinderpaal: Wij willen zo graag alles in vakjes indelen, maar er zijn zoveel, alle op zich mogelijke en redelijke systemen, dat het moeilijk wordt een keuze te maken. Kiest men een systeem, dan is men geneigd om alle andere systemen als minderwaardig te beschouwen; maar elke systeem is gelijktijdig even juist en even onjuist als alle andere systemen.

Kan een mens werkelijk de afstand meten, die er ligt tussen een mens en zijn God? Is iemand in staat een juiste indeling te maken tussen menselijk beperkt denken en de oneindige waarheid? Ook dit is in wezen onmogelijk. Daarom dienen wij te stellen, dat het systeem, dat wordt gebruikt, alleen belangrijk is, wanneer wij onszelf uit willen drukken, maar innerlijk is iets anders van veel meer belang. Wij dienen natuurlijk innerlijk een contact met het hogere te vinden. Ik zal met u niet spreken over harmonie en alle andere kosmische waarden en omschrijvingen, die zo vaak de waarheid vertroebelen, in plaats duidelijkheid te scheppen. In mij is iets, dat antwoord geeft op vele waarden. Soms is het een enkel woord, dat je beroert en het is even, of alles prikkelt, of je haren steil overeind gaan staan. Het is, of ergens diep in je iets is, dat antwoord geeft hierop. Toch werd dit woord nooit gehoord. Het zegt je iets en toch begrijp je het misschien niet. Het spreekt tot je en toch is er geen redelijk begrip aan te verbinden of - anders nog - kan er wanneer ik wil bidden, mediteren alleen maar rustig zijn en denken, opeens iets in mij beginnen te trillen. Het is, of er ergens in het Ik een snaar wordt

beroerd. Je kunt niet zeggen, hoe of waarom, maar het is er. Noem het een trilling, die een contact uitdrukt, dat de mens heeft met het Oneindige.

U denkt misschien, dat je dit systematisch na moet gaan streven, maar - vreemd genoeg - wordt de mens door zijn systeem meestal misleidt. Hij komt ergens anders terecht, dan hij wenste. Het contact met het hogere kun je niet berekenen. Rond ons is het leven. Uit alle dingen in het leven kan de kracht tot ons spreken, die het leven in stand houdt. Ergens in ons kan God spreken. Spreek dan niet over de hoogste trilling of de laagste trilling. Dat is subjectief. In vergelijking met alle andere waarden in het Al kun je toch geen juist oordeel vellen. Wees blij, dat er ergens in je een antwoord is op het hogere, zo onredelijk als het dan ook moge zijn. Denk verder rustig voort met je menselijke verstand en verbeeld je niet, dat je de waarheid nu opeens bezit. Weet, dat, wanneer iets van de waarheid in eigen leven, de waarheid uit het gehele bestaan van het Ik, je beroert, er in je een antwoord is, waardoor je innerlijk een band vindt met het lichte, met de kracht van het Zijn zelf.

Een dergelijke ontroering is kostbaar. Zij is een ogenblik, dat je voor een kort ogenblik verheft boven de beperking van je eigen wezen. In deze dagen is dit meer mogelijk geworden. Stel, dat je deze ontroering wilt aanvaarden, hoe en waar zij ook komt. Wees niet ongeduldig en haastig, maar aanvaardt, wat komt. Dan zal er steeds een ogenblik zijn, dat je aan je eigen wezen beantwoord en de innerlijke ontroering kunt beleven. Uit deze innerlijke beroeringen door het hogere groeit het bewustzijn. Fase na fase en stap na stap zal zo ook voor jou kenbaar in je worden afgetekend, wat je wezen en taak is. Waar het antwoord op het hogere en het contact met het hogere ontstaan, dingen, die niet meer te maken hebben met mensen en wereld, benadert het Ikzelf en leert het zichzelf kennen. Wanneer God in je spreekt, dien je te aanvaarden. Dit is in de esoterie zeer voornaam, want zo vind je de innerlijke waarheid, leer je jezelf kennen.

Goedenavond.